

P.Z. br. 274

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/10

URBROJ: 65-18-07

Zagreb, 11. travnja 2018.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama Zakona o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 10. travnja 2018. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila prof. dr. sc. Blaženku Divjak, ministricu znanosti i obrazovanja, doc. dr. sc. Matka Glunčića i prof. dr. sc. Branku Ramljak, državne tajnike u Ministarstvu znanosti i obrazovanja, te prof. dr. sc. Ivanu Franić, pomoćnicu ministricu znanosti i obrazovanja i mr. sc. Ljiljanu Kuterovac, ravnateljicu Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-01/180

Urbroj: 50301-27/12-18-6

Zagreb, 10. travnja 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama Zakona o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama Zakona o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila prof. dr. sc. Blaženku Divjak, ministricu znanosti i obrazovanja, doc. dr. sc. Matka Glunčića i prof. dr. sc. Branku Ramljak, državne tajnike u Ministarstvu znanosti i obrazovanja, te prof. dr. sc. Ivanu Franić, pomoćnicu ministrice znanosti i obrazovanja i mr. sc. Ljiljanu Kuterovac, ravnateljicu Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA
ZAKONA O OZNAKAMA ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA
I OZNAKAMA IZVORNOSTI PROIZVODA I USLUGA**

Zagreb, travanj 2018.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O OZNAKAMA
ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA I OZNAKAMA IZVORNOSTI
PROIZVODA I USLUGA**

Članak 1.

U Zakonu o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 173/03, 186/03 - ispravak, 54/05, 76/07 i 49/11), u članku 11. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

"(2) Protiv rješenja Zavoda žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu.

(3) Postupak iz stavka 2. ovoga članka je hitan."

Članak 2.

Naziv Dijela sedmog ŽALBA, naslovi iznad članaka i članci 46.a do 46.d brišu se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 3.

Ministar nadležan za nadzor nad radom Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo uskladit će Pravilnik o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 72/04, 117/07, 66/11 i 43/17) s odredbama ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 4.

(1) Upravni postupci započeti po odredbama Zakona o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 173/03, 186/03 - ispravak, 54/05, 76/07 i 49/11) u kojima je Državni zavod za intelektualno vlasništvo kao tijelo prvog stupnja donio rješenje do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se po odredbama toga Zakona i propisa donesenih na temelju toga Zakona.

(2) Žalbena vijeća u području prava industrijskog vlasništva osnovana i imenovana temeljem Zakona o patentu (Narodne novine, br. 173/03, 54/05, 87/05, 76/07, 30/09, 128/10, 49/11 i 76/13) nastavljaju s radom sukladno odredbama toga Zakona i propisa donesenih na temelju toga Zakona dok svi upravni postupci iz stavka 1. ovoga članka ne budu pravomoćno riješeni, nakon čega prestaju s radom.

(3) U slučaju da zbog razrješenja predsjednika ili članova Žalbenih vijeća iz stavka 2. ovoga članka ne bude moguće odrediti Žalbeno vijeće koje odlučuje o žalbi, iznimno se može provesti postupak izbora i imenovanja predsjednika ili potrebnog broja članova Žalbenih vijeća sukladno odredbama Zakona o patentu (Narodne novine, br. 173/03, 54/05, 87/05, 76/07, 30/09, 128/10, 49/11 i 76/13) za potrebe rješavanja predmeta iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakonom o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 173/03, 186/03, 54/05, 76/07 i 49/11; u daljnjem tekstu: Zakon) uređen je, između ostalog, institut žalbe na odluke Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: DZIV) u prvostupanjskim postupcima priznanja prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga (pravo žalbe, sadržaj žalbe, nadležnost za odlučivanje o žalbi). Člancima 11., 46.c i 46.d Zakona propisano je da o tim žalbama odlučuju Žalbena vijeća u području prava industrijskog vlasništva (u daljnjem tekstu: Žalbena vijeća) te da se na sastav i ustrojstvo Žalbenih vijeća primjenjuje Zakon o patentu (Narodne novine, br. 173/03, 54/05, 87/05, 76/07, 30/09, 128/10, 49/11 i 76/13).

Institut žalbe na odluke DZIV-a u prvostupanjskim postupcima priznanja prava industrijskog vlasništva uveden je 2008. godine kao rezultat analiza provedenih u okviru procesa pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, a iz razloga specifičnosti postupaka priznanja prava industrijskog vlasništva u odnosu na druge upravne postupke. Žalbena vijeća uvedena su prema postojećem konceptu temeljem provedene studije o žalbenim vijećima pri europskim regionalnim i nacionalnim uredima za intelektualno vlasništvo, kao procijenjena najbolja raspoloživa opcija osiguravanja drugostupanjske provjere odluka DZIV-a u okviru tadašnjeg pravnog sustava Republike Hrvatske. Naime, sukladno tada važećem Zakonu o upravnim sporovima (Narodne novine, br. 53/91, 9/92 i 77/92) bila je isključena mogućnost žalbe na odluke ministarstva i tijela središnje uprave, a sve upravne sporove rješavao je isključivo Upravni sud Republike Hrvatske zbog čega je njegov rad bio opterećen prije svega kvantitativno, te dodatno uslijed činjenice da je morao odlučivati u vrlo brojnim i različitim upravnim područjima, što je rezultiralo dugim vremenskim razdobljem potrebnim za ishođenje odluka toga suda, a kojom se pritom u pravilu preispitivala samo zakonitost provedenog postupka dok se nije ulazilo u sadržaj same upravne stvari.

Od uvođenja instituta žalbe i uspostave Žalbenih vijeća 2008. godine došlo je do značajnih promjena u sustavu upravnog sudovanja u Republici Hrvatskoj, te su se u praksi očitovali formalno-pravni i financijski problemi koji sustavno ometaju redovan rad Žalbenih vijeća, što dovodi u pitanje opravdanost daljnjeg održavanja postojećeg žalbenog postupka te Žalbenih vijeća kao drugostupanjskog tijela.

Naime, novim Zakonom o upravnim sporovima donesenim 2010. godine (Narodne novine, br. 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17) uvedeno je dvostupanjsko upravno sudovanje, s četiri prvostupanjska upravna suda te Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske, u kojem je osigurana provjera zakonitosti upravnih akata ne samo u proceduralnom već i u materijalnom smislu. Time je sustav upravnog sudovanja unaprijeđen te je osigurano učinkovito rješavanje predmeta od strane nadležnih upravnih sudova. Međutim, uvođenje dvostupanjskog upravnog sudovanja rezultiralo je postojanjem čak tri stupnja preispitivanja odluka DZIV-a za ukupno relativno nizak broj spornih predmeta¹, opravdanost čega je upitna osobito s aspekta osiguravanja

¹ Prosječni ukupni broj žalbi podnesenih na odluke DZIV-a u svim područjima prava industrijskog vlasništva je 73 žalbe godišnje. Prosječni broj tužbi podnesenih na odluke Žalbenih vijeća je 6 tužbi godišnje, što uključuje

odgovarajuće specijalističke ekspertize na svakom od stupnjeva u kontekstu općenito nedovoljnog broja stručnjaka iz područja intelektualnog vlasništva u Republici Hrvatskoj te ekonomičnosti sustava državne uprave i pravosudnog sustava.

Dok se rad Žalbenih vijeća u prvim godinama od uspostave odvijao redovno, od 2011. godine redovan rad Žalbenih vijeća ometan je tijekom duljih razdoblja zbog niza problema, kako formalnih tako i financijskih. Kao najistaknutiji pojavili su se sljedeći problemi: upitnost ovlaštenja Žalbenih vijeća za donošenje odluka u kontekstu njihovog formalnog statusa (prema Zakonu o općem upravnom postupku, Narodne novine, broj 47/09, donesenom nakon uspostave Žalbenih vijeća, upravne stvari u upravnom postupku mogu rješavati javnopravna tijela, dok formalno-pravni status Žalbenih vijeća nije uređen na taj način, i s tim povezana činjenica da postojanje drugostupanjskog tijela u postupcima u kojima središnje tijelo državne uprave donosi prvostupanjsku odluku nije u skladu sa sustavom državne uprave u Republici Hrvatskoj); nemogućnost imenovanja predsjednika, zamjenika predsjednika i članova kod izmjene mandata (zbog nedovoljnog broja i interesa stručnjaka u ovom području); problemi vezani uz mogući neizravni sukob interesa imenovanih članova, odnosno nedostatak njihove potpune neovisnosti (većina stručnjaka po prirodi stvari već je uključena u neki od aspekata prvostupanjskog postupka - izravni sukob interesa kod neposrednog sudjelovanja u prvostupanjskom predmetu uređen je institutom izuzeća, no neriješen je mogući neizravan sukob interesa); te problemi vezani uz određivanje primjerene visine naknada za rad Žalbenih vijeća (s obzirom na specifičnu složenost predmeta), kao i alociranja odgovarajućih proračunskih sredstava za njihovo financiranje. Slijedom navedenoga, pokrenut je postupak za donošenje zakona o izmjenama Zakona o patentu kojim bi se ukinuo institut žalbe u postupcima za priznanje prava patenta i Žalbena vijeća kao nadležno drugostupanjsko tijelo.

Donošenjem Zakona o izmjenama Zakona o patentu doći će do ukidanja Žalbenih vijeća kao drugostupanjskog tijela koje odlučuje o žalbama u svim upravnim postupcima u području priznanja prava industrijskog vlasništva, pa tako i u postupcima priznanja prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga. Kako su Zakon o patentu i Zakon o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga povezani u dijelu koji se odnosi na institut Žalbenih vijeća, potrebno je u isto vrijeme, odnosno usporedo s donošenjem zakona o izmjenama Zakona o patentu, izmijeniti i odredbe Zakona o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga, a sve kako bi se taj Zakon uskladio s novonastalom situacijom prestanka rada Žalbenih vijeća, odnosno kako bi se i njime uredila izmijenjena pravila u pogledu instituta pravnog lijeka. U protivnom došlo bi do pravne praznine gdje se ne bi moglo odrediti tijelo nadležno za rješavanje žalbi na odluke DZIV-a u postupku priznanja prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga.

Donošenjem ovoga zakona postaviti će se pravni okvir za učinkovitiju provedbu postupka provjere prvostupanjskih odluka DZIV-a u upravnim predmetima za priznanje prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga, budući da će se isti skratiti sa sadašnja tri stupnja na dva stupnja. Time će se pravni okvir uskladiti s u međuvremenu nastalim promjenama u upravnom sudovanju s obzirom na to da je od uspostave Žalbenih vijeća 2008. godine uvedeno dvostupanjsko upravno sudovanje, te se ne nalazi opravdanim postojanje čak tri stupnja preispitivanja odluka DZIV-a, što usporava postizanje cilja pravne sigurnosti stranaka u postupku. Učinkovitost postupanja i pravna

ukupni broj upravnih tužbi u prvom i drugom stupnju. U prethodnom razdoblju od 7 godina nije podnesena niti jedna tužba u postupcima zaštite prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga.

sigurnost stranaka dodatno će se unaprijediti propisivanjem hitnosti rješavanja ovih upravnih postupaka pred Upravnim sudom u Zagrebu, čime se procjenjuje postizanje trajanja rješavanja predmeta pred Upravnim sudom u Zagrebu u roku od godine do godine i pol dana od dana podnošenja tužbe. Brzo i učinkovito rješavanje ovih predmeta posebno je neophodno u postupcima provedbe prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga, koji postupci s obzirom na posljednjih godina izrazito dinamična i sve dinamičnija kretanja razvoja tehnike, a time i kretanja na tržištu, iziskuju odgovarajuću veću brzinu kako bi se osigurala stabilnost, odnosno sigurnost prometa roba i usluga te ravnopravna tržišna utakmica. Troškovi stranaka u postupku smanjit će se utoliko što će izostati troškovi žalbe u upravnom postupku.

Svime navedenim će se osigurati viši stupanj pravne sigurnosti u području zaštite prava industrijskog vlasništva, što će očekivano doprinijeti jačanju konkurentnosti tržišta Republike Hrvatske za ulaganja u inovacijske i kreativne aktivnosti koje značajno doprinose gospodarskom i društvenom razvoju, a za koje učinkovita zaštita intelektualnog vlasništva predstavlja značajan čimbenik.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM UREĐUJU

Predloženim zakonom mijenjaju se odredbe Zakona o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga na način da se isti usklađuje s nastalom situacijom ukidanja Žalbenih vijeća kao drugostupanjskog tijela koje odlučuje o žalbama na odluke DZIV-a o priznanju prava industrijskog vlasništva, te time i priznanju prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga. Ukidanje istih ima za cilj osiguranje pravne sigurnosti na način da se uspostavlja primjereni postupak provjere prvostupanjskih odluka DZIV-a u upravnim predmetima za priznanje prava industrijskog vlasništva, usklađen sa zakonodavnim okvirom Republike Hrvatske, ponajprije Zakonom o općem upravnom postupku kao *lex generalis* u svim upravnim postupcima, te sa Zakonom o sustavu državne uprave (Narodne novine, br. 150/11, 12/13 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 93/16 i 104/16), te se osigurava pravovremenost i neovisnost donošenja odluka u tim postupcima.

U tom se smislu ovim zakonom propisuje pravo podnošenja tužbe Upravnom sudu u Zagrebu na prvostupanjske odluke DZIV-a u upravnim predmetima za priznanje prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga. Navedeno rješenje u skladu je s člankom 18. Ustava Republike Hrvatske kojim je zajamčeno pravo na žalbu protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvog stupnja pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom. Naime, sukladno stavku 2. spomenutog članka zakonom je moguće u određenim, iznimnim slučajevima isključiti pravo na žalbu, pod uvjetom da je osigurana druga pravna zaštita. Navedenim rješenjem ograničavanje izjavljivanja žalbe kompenzirano je drugim redovitim oblikom pravne zaštite time što je predviđena mogućnost preispitivanja odluke DZIV-a donesene u prvom stupnju u upravnom sporu.

Propisivanjem mjesne nadležnosti upravnog suda prema sjedištu tuženika, odnosno javnopravnog tijela koje je donijelo odluku u prvom stupnju - DZIV-a, što je Upravni sud u Zagrebu, u skladu s člankom 13. Zakona o upravnim sporovima, osigurava se mogućnost ekonomične i učinkovite specijalizacije sudaca, ponajviše u izrazito složenim i specifičnim predmetima iz područja prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga, te ujednačenost sudske prakse. Naime, člankom 13. Zakona o upravnim sporovima,

dana je mogućnost da se mjesna nadležnost zakonom propiše na više načina. S obzirom na relativno nizak godišnji priljev novih predmeta u postojećim žalbenim postupcima (prosječno 73 novih predmeta godišnje ukupno za sva prava industrijskog vlasništva) koji se u buduće očekuju u upravnom sporu prema predloženom rješenju, ne bi bilo svrsishodno niti ekonomično razvijati i održavati specijalistička znanja sudaca u pet međusobno različitih specijalističkih područja industrijskog vlasništva (patent, žig, industrijski dizajn, zemljopisne oznake podrijetla, topografije poluvodičkih proizvoda) na četiri upravna suda. Ovo se osobito odnosi na potrebna značajna ulaganja u usavršavanje i specijalizaciju sudaca u izrazito složenim i specifičnim predmetima iz područja oznaka zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga, koja je ekonomičnije provoditi na jednom upravnom sudu. Određivanjem nadležnosti samo jednog suda za predmete iz upravnih područja prava industrijskog vlasništva, uz specijalizaciju sudaca za rješavanje u ovim specifičnim i složenim upravnim područjima, dodatno se pridonosi ujednačavanju sudske prakse.

Predloženim zakonom se propisuje hitnost postupka pred Upravim sudom u Zagrebu, iz kojeg razloga ti predmeti imaju prednost pred drugim predmetima te se odmah uzimaju u rad. Brzina rješavanja ovih pitanja utječe na pravnu sigurnost stranaka u postupku i s time povezanu njihovu opstojnost i konkurentnost na tržištu, a ovakvom odredbom pozitivno će se utjecati i poticati gospodarska kretanja i konkurentnost hrvatskog gospodarskog sustava.

Nadalje, ovim zakonom uređuje se i prijelazno razdoblje od njegovog stupanja na snagu do njegove potpune primjene, odnosno do završetka svih započetih postupaka po sada važećem Zakonu o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga. Iz tog razloga, a zbog neizvjesnosti vremenskog roka završetka zaostalog broja predmeta iz prethodnih razdoblja koji se nalaze u rješavanju pred Žalbenim vijećima, uz očekivani priljev novih predmeta do stupanja na snagu ovoga zakona te zbog sadašnjeg ograničenog trajanja mandata predsjednika, zamjenika predsjednika i članova Žalbenih vijeća od pet godina (sadašnjem sazivu mandat istječe 2020. godine), kao i činjenice da im mandat može prestati i ranije iz drugih okolnosti, ovim zakonom uređuje se da Žalbena vijeća osnovana temeljem Zakona o patentu nastavljaju s radom do pravomoćnog rješavanja svih započetih postupaka u kojima je DZIV, kao tijelo prvog stupnja donio rješenje prema odredbama toga Zakona, te se propisuje mogućnost i način imenovanja predsjednika i članova Žalbenih vijeća u spomenutom prijelaznom razdoblju, također prema odredbama toga Zakona. Naposljetku, ovim se zakonom propisuje i obveza usklađivanja Pravilnika o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 72/04, 117/07, 66/11 i 43/17) s odredbama zakona.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Članak 11. stavci 2. i 3. Zakona mijenjaju se na način da se propisuje da protiv rješenja Zavoda nije dopuštena žalba, već da se protiv takvih rješenja može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu, uz određenje hitnosti tih postupaka pred Upravnim sudom u Zagrebu.

Uz članak 2.

Brišu se odredbe članka 46.a do 46.d koje uređuju način rada Žalbenih vijeća te upućuju na

primjenu Zakona o patentu u pogledu sastava i ustrojstva Žalbenih vijeća, radi usklađivanja s odredbom članka 1. ovoga Zakona.

Uz članak 3.

Ovim člankom propisuje se obveza ministra nadležnog za nadzor nad radom Zavoda da u roku 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladi Pravilnik o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 72/04, 117/07, 66/11 i 43/17) s odredbama ovoga Zakona.

Uz članak 4.

Propisuje se prijelazno razdoblje od stupanja na snagu ovoga Zakona do rješavanja svih započetih postupaka u kojima je Zavod kao tijelo prvog stupnja donio rješenje po odredbama sada važećeg Zakona i koji se moraju završiti po odredbama toga Zakona. Za rješavanje tih predmeta predviđa se nastavak mandata Žalbenih vijeća kako su imenovani do dana stupanja na snagu Zakona, koji će za rješavanje tih predmeta nastaviti s radom sukladno odredbama sada važećeg Zakona o patentu.

Uz članak 5.

Propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske, kao niti u proračunima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave budući da se ne očekuje da će ovaj zakon imati utjecaja na ukupni državni proračun Republike Hrvatske.

Vezano uz rashode državnog proračuna Republike Hrvatske, za prijelazno razdoblje do rješavanja svih neriješenih žalbenih predmeta od datuma ukidanja žalbenog postupka potrebno je nastaviti osiguravati odgovarajuće financiranje rada Žalbenih vijeća. Nakon što Žalbena vijeća prestanu s radom, prestat će i potreba za rashodima državnog proračuna Republike Hrvatske za njihov rad.

U pogledu Upravnog suda u Zagrebu, prema predloženom zakonu nadležnog za rješavanje upravnih sporova po tužbama na odluke DZIV-a, donošenjem ovoga zakona ne očekuje se zamjetni porast proračunskih rashoda za troškove njegovog rada. Naime, upravni sudovi prvog stupnja upravnog sudovanja su i sada nadležni za rješavanje sporova po upravnim tužbama na odluke Žalbenih vijeća u postupcima priznanja prava industrijskog vlasništva u cijelosti. Odnos između godišnjeg broja tužbi koje upravni sudovi sada zaprimaju na odluke Žalbenih vijeća u pogledu svih postupaka priznanja industrijskog vlasništva (prosječno 6 godišnje) naspram broja tužbi koji bi godišnje zaprimao Upravni sud u Zagrebu na odluke DZIV-a prestankom rada Žalbenih vijeća (koja sada zaprimaju prosječno 73 žalbe godišnje) smatra se čimbenikom koji neće utjecati na zamjetno povećanje troškova Upravnog suda u Zagrebu, niti će iziskivati povećanje potrebnih ljudskih resursa. Čak i u slučaju mogućeg neznatnog povećanja troškova rada Upravnog suda u Zagrebu zbog povećanog broja

predmeta iz područja industrijskog vlasništva, isto će biti kompenzirano odgovarajućim smanjenjem postojećih rashoda za rad Žalbenih vijeća.

Slično se može zaključiti i u pogledu specijalističkog usavršavanja sudaca u području intelektualnog (industrijskog) vlasništva. Sredstva za usavršavanje sudaca osiguravaju se i sada u državnom proračunu Republike Hrvatske, budući da upravni sudovi i sada sude po tužbama na odluke Žalbenih vijeća. Propisivanjem nadležnosti samo Upravnog suda u Zagrebu usavršavanje će biti još učinkovitije s obzirom na potrebno osiguravanje specijalizacije samo na jednom upravnom sudu. Nakon prestanka rada Žalbenih vijeća, preraspodjelom sredstava državnog proračuna Republike Hrvatske koja se osiguravaju za njihov rad (sada kao dio rashoda u proračunskoj glavi DZIV-a od kojeg su Žalbena vijeća formalno nezavisna), moguće je uz nepromijenjene ukupne rashode državnog proračuna Republike Hrvatske dodatno intenzivirati, odnosno proširiti usavršavanja i specijalizacije sudaca.

Vežano uz prihode državnog proračuna Republike Hrvatske, ukidanjem mogućnosti žalbe na odluke DZIV-a doći će do neznatnog smanjenja prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske s osnova pristojbi i naknada troškova za žalbeni postupak pri Žalbenim vijećima, uz istovremeni odgovarajući porast prihoda s osnova sudskih pristojbi za tužbe u upravnom sporu.

Zaključno, provođenje predloženog zakona bit će ukupno gledano neutralno u pogledu rashoda državnog proračuna Republike Hrvatske, ili moguće pozitivno u pogledu smanjenja neto rashoda državnog proračuna Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U Hrvatskome saboru nakon rasprave o Prijedlogu zakona, na 7. sjednici održanoj 14. veljače 2018. godine, donesen je Zaključak kojim se prihvaća predloženi zakon. U Zaključku se navodi da se sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja izneseni u raspravi upućuju predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona. Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora, kao ni Odbor za obrazovanje, znanost i kulturu Hrvatskoga sabora, nisu imali primjedbi na tekst Prijedloga zakona te su jednoglasno podržali donošenje Zakona. Iz izvoda tonskog zapisa sjednice Hrvatskoga sabora održane 13. veljače 2018. godine proizlazi da niti u raspravi o Prijedlogu zakona nije bilo dodatnih primjedbi i prijedloga kojima bi bilo potrebno dopuniti i/ili izmijeniti Prijedlog zakona.

Slijedom navedenoga, ne postoje razlike između rješenja koja se predlažu Konačnim prijedlogom zakona u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

U raspravi o Prijedlogu zakona na radnim tijelima Hrvatskoga sabora, kao i u raspravi u Hrvatskome saboru, nije bilo sadržajnih primjedbi i prijedloga o kojima bi se predlagatelj mogao posebno očitovati.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Članak 11.

(1) Državni zavod za intelektualno vlasništvo (u daljem tekstu: Zavod) provodi upravni postupak za registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga kao i postupak za njihovo proglašenje ništavim te obavlja druge upravne i stručne poslove glede zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga.

(2) Protiv rješenja koje je u prvom stupnju donio Zavod dopuštena je žalba o kojoj odlučuje Žalbeno vijeće u skladu s odredbama ovoga Zakona. Za podnošenje žalbe se plaća upravna pristojba i naknada troškova u skladu s posebnim propisima.

(3) Protiv rješenja koje je u drugom stupnju donijelo Žalbeno vijeće može se voditi upravni spor u skladu sa Zakonom o upravnim sporovima.

Dio sedmi

ŽALBA

PRAVO ŽALBE

Članak 46.a

(1) Protiv rješenja Zavoda donesenih u prvom stupnju stranka čijem zahtjevu u cijelosti ili u dijelu nije udovoljeno, ima pravo žalbe u roku od 30 dana od dana dostave rješenja.

(2) Druge stranke u postupku koji je okončan rješenjem protiv koje se podnosi žalba imaju pravo biti stranke u žalbenom postupku.

SADRŽAJ ŽALBE

Članak 46.b

Pored podataka koje mora imati svaki podnesak, žalba treba sadržavati:

1. naznaku rješenja protiv kojeg se podnosi,
2. određenu izjavu o tome da se rješenje pobija u cijelosti ili u nekom dijelu,
3. razloge zbog kojih se žalba podnosi,
4. obrazloženje žalbe te sve dokaze kojima podnositelj žalbe potvrđuje svoje navode iz žalbe,
5. potpis podnositelja žalbe,
6. punomoć ako se žalba podnosi putem zastupnika.

ODLUČIVANJE O ŽALBI

Članak 46.c

- (1) Žalbeno vijeće odlučuje na sjednicama, većinom glasova.
- (2) Žalbeno vijeće odlučuje na temelju podnesaka stranaka, a kada smatra da je to potrebno ili kada stranka u postupku to zahtijeva, može odrediti održavanje usmene rasprave. Stranke se na usmenu raspravu pozivaju najmanje 45 dana prije održavanja.

ŽALBENA VIJEĆA

Članak 46.d

- (1) O žalbama iz članka 46.a ovoga Zakona odlučuju Žalbena vijeća u području prava industrijskog vlasništva.
- (2) Na sastav i ustrojstvo Žalbenih vijeća iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe Zakona o patentu.